

tilsvarende Andel for sit Vedkommende; men ved at tale med flere ærede Medlemmer af dette Thing kom jeg snart til den Erkendelse, at det var et Forslag, der vilde finde grumme liden Tilslutning, og derfor opgav jeg det. Jeg gaar ogsaa ud fra den Forudsætning, at saavel den ærede Minister som det ærede Udvalg have forfikkret sig om det nye lettere Systems Anvendelighed. Jeg har talt med flere erfarne Mænd fra nogle af de paagældende Egne, og de have allesammen været enige i, at det ikke havde stort at sige, om de maatte nøies med et lettere Material og mindre Fastighed, naar blot Sporvidden blev den samme paa de lettere Baner som paa de større, hvorved de mente, at der kunde undgaaes Omladning, saaledes at Waggonerne fra de lettere Baner kunne hæftes til Waggonerne paa de større Baner, og derved den kostbare Omladning bespares. Nu ser jeg nok, at Udvalget næsten forudsætter Nødvendigheden af en Omladning, og jeg kan nok forstaa, at den forøgede Fastighed, der finder Sted paa de større Baner, kan stille et større Krav til Styrken af Waggonerne; men skulde det ikke kunne tænkes, at man ved at gjøre i det Mindste paa nogle af Waggonerne Undervognene noget stærkere, kunde bringe det dertil, at de uden Omladning kunne føres over paa de større Baner. Det er imidlertid et praktisk Spørgsmaal af saa stor Betydning, at jeg antager, at de Sagkyndige, der faae med hele denne Sags Ordning at gjøre, ikke ville undlade at tage det under tilhørlig Overveelse. Jeg skal forøvrigt slutte mig ganske til Udvalget med Undtagelse af den lille Wndring, som jeg har været med til at foreslaa ved det foreliggende Wndringsforslag. Jeg finder, at det hele Forslag er af den Bestaaffenhed, at Kommunerne nok kunne gaa ind paa det, og jeg kan rigtignok ikke se, at man med nogen Visshed for, at de ville gjøre Anvendelse af Loven, turde sætte deres Bidrag højere; saaledes som det er, kan det blive søleligt nok. Jeg vil ikke tale om min egen Egn, hvor vi have den længste Banestrekning, og hvor vi have en stor Del af Banen liggende i et andet Amt, men hvor vi dog skulle bære den væsentligste Del af Omkostningerne, der vil det ikke være saa ganske urigtigt, om man kunde fordele Betalingen paa 20 i Stedet for paa 15 Aar; det er en Fjerdedel mindre om Aaret, og det har ikke saa lidt at sige, naar Summen bliver stor.

Ordføreren: Jeg tør maasse bringe i det høie Things Grindring, at, da Lovforslaget blev

2den Februar.

forelagt, var det deri bestemt, at Expropriationsudgifterne til Banerne skulde være Grundlaget for Bestemmelsen af det Bidrag, der skulde udredes af Kommunerne som Tilskud til Baneanlægget. Expropriationsudgiften har, som oplyst i Betænkningen, gennemsnitsvis udgjort 55,000 Kr. pr. Mil. Nu vil det ses, at her er foreslaaet en Forhøjelse af dette Bidrag til omtrent gennemsnitsvis 87,000 Kr. pr. Mil, for nogle Baners Vedkommende lidt Mere, for andre lidt Mindre, men omtrent gennemsnitsvis 87 til 88,000 Kr. pr. Mil. Derved er der i og for sig sket en ikke ubetydelig Forøgelse af Kommunerne's Bidrag, men forholdsvis til den samlede Anlægssum er denne Forøgelse endnu bleven meget større. Nu siger det ærede Kongevalgte Medlem (Utsig): ja, det betyder ikke, at der ydes 88 eller 89 eller 90,000 Kr. pr. Mil, naar det skal betales paa den Maade, som Wndringsforslaget indeholder, idet det da i Virkeligheden kun udgjør 67,000 Kr. pr. Mil. Jeg vil paa Forhaand give det ærede Medlem Ret i denne Beregning — jeg har ikke selv gjort den, men jeg stoler paa, at den er rigtig — og i og for sig er det ganske sandt, at, naar man regner det Tidrum, gennem hvilket det betales, og lægger Rentetabet dertil, formindskes Bidragets nominelle Størrelse ikke ubetydelig, men desuagtet bliver det dog ikke ubetydelig større, end hvad der er foreslaaet i Lovforslaget, og i Forhold til den hele meget mindre Anlægssum en større Krootadel af denne, saa at Statens Udgift ved Bidraget efter Wndringsforslaget derved lettes meget betydelig ud over, hvad Tilfældet var ved de Bidrag, der vare foreslaaede i Lovudkastet. Naar to hincanden modsatte Wndringsforslag ere stillede, det ene gaaende ud paa, at dette Bidrag skal forøges til dets fulde Størrelse og det andet gaaende ud paa, at det skal nedsættes derved, at det betales gennem et længere Tidrum uden Renter, maa jeg bemærke — og det gjælder kan jeg sige om dem begge — at, da jeg i min Stilling som Ordfører ikke har haft Leilighed til at konferere med Udvalgets enkelte Medlemmer, føler jeg mig fuldkommen bunden ved det Forslag, Udvalget har stillet; thi alle de Hensyn og alle de Betragtninger, der ere gjorte gjældende til Fordel for de to Wndringsforslag, have sandelig været under meget nøie Overveelse i Udvalget; men der var to Skjer, hvorimellem man maatte bevæge sig, det ene, at man virkelig lod Kommunerne yde et nogenlunde tilstrækkeligt Bidrag, og det andet, at man ikke gjorde dette Bidrag saa stort, at det var det Samme som at formene Anlægene at komme i Stand.